

[Arbejdsministeren]

med interesse hr. Honorés brug af begrebet arbejdssociologi. Nu har jeg beskæftiget mig i nogle år med disse forhold, men jeg har aldrig hørt om arbejdssociologi i den forstand, som hr. Honoré bruger den i dag.

Så vidt jeg har forstået på hr. Honoré, var det en arbejdssociologisk kendsgerning, at kvinder ikke kunne bestride masser af job, fordi de var ikke så effektive og så hurtige osv. Jeg kender ikke disse undersøgelser. Jeg kender derimod en masse fordomme, en masse traditioner på arbejdsmarkedet, og det er dem, vi gerne vil prøve at overvinde. Der er ikke med dette lovforslag skabt nogen som helst forpligtelse til for en arbejdsgiver at anvende et bestemt køn til en bestemt beskæftigelse, men det er alene sagt, at man skal overveje, om det er saglige grunde, der gør, at man foretrækker den ene ansøger fremfor den anden. Man kan ikke bare klare sig med en henvisning til kønnet.

Jeg forstod på hr. Honoré, at han frygtede, at disse forslag ville føre til en tvangssocialisering af kvindens stilling i samfundet. Jeg må sige, at regeringens ambitionsniveau med forslagene er betydeligt mere behersket, end dette giver indtryk af. Vi ser ikke dette som en socialistisk reformlovgivning, vi ser dette som en simpel retfærdighedshandling over for kvinderne på arbejdsmarkedet, som både progressive mennesker i den borgerlige lejr og de socialistiske partier burde kunne give tilslutning til.

Jeg håber, at hr. Honoré ved en nærmere undersøgelse af lovforslagenes virkning vil støtte regeringen i bestræbelserne for at sikre den gravide kvinde på arbejdsmarkedet. Jeg har forstået det sådan, at kristeligt folkeparti lægger meget stor vægt på at sikre børnefamilien og de gravide kvinders interesser i arbejdsmarkedet.

På hr. Mølgaard forstod jeg, at retsforbundet var enig i de forslag, der lå der, men var imod dem, fordi man ikke troede, de kunne gennemføres i praksis. Jeg må sige, at det er en overraskende måde at ræsonnere på for en retsstatsmand. Tænk, hvis retsforbundet skulle anlægge de samme kriterier på sine egne forslag, at man skulle opgive alle de tanker, der ikke umiddelbart kunne gennemføres i praksis. Jeg kan i hvert fald se, at 90 pct. af retsforbundets idébygning ville bortfalde automatisk ved den betragtning, som hr. Mølgaard her har gjort gældende. Er det

ikke netop vores opgave politisk, hvis vi har nogle ideer, hvis vi har nogle synspunkter, da at bestræbe os på at overvinde de praktiske vanskeligheder, herunder også de mange fordomme, som findes på vores arbejdsmarked over for kvinderne?

Så benyttede hr. Kurt Hansen, da han ikke rigtig kunne finde noget egentligt at indvende mod disse love, lejligheden til at tale om alle mulige andre problemer, som kvinderne har i det danske samfund, og som selvfølgelig fra regeringens side er enig med hr. Kurt Hansen i at de har: kvindearbejdsløsheden, spørgsmålet om forskel i uddannelse, spørgsmålet om, hvad et traditionelt kønsrollemønster betyder for kvinderne, når de i stadig større udstrækning melder sig på arbejdsmarkedet osv. Vi er da enige i, at det i høj grad er reelle problemer for kvinderne på arbejdsmarkedet, og i, at de må løses; vi har fra regeringens side bestemt ikke opgivet at løse dem. Men dette, at der er andre problemer for kvinderne, skal da ikke føre os til, at vi så ikke vil løse de problemer, som lovforslaget her lægger op til. Vi kunne gå ind i en interessant diskussion om hr. Kurt Hansens betragtninger om det, jeg forstod blev kaldt reproduktionssfæren, og den socialisering, kvinden får i reproduktionssfæren, men vi vil nu fra regeringens side koncentrere os om de mulige og de positive fremskridt, der er chance for at tilkæmpe sig gennem gennemførelsen af disse forslag.

Endelig om hr. Kurt Hansens betragtning om, at det var bedre at lade organisationerne løse problemerne på arbejdsmarkedet end ved lovgivning: lovforslaget er netop bygget op på en sådan måde, at man tilskynder menneskene ude på arbejdsmarkedet til selv gennem deres organisationer, gennem fastlæggelse af overenskomster at klare disse problemer. Klarer man dem, sådan at man respekterer de minimumsfordringer, der er opstillet her i lovgivningen, vil hverken lovgivning, administration eller domstole blande sig ind i disse forhold.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne takke for den modtagelse, som det forslag om ligestillingsråd, jeg har fremsat her, har fået i tinget i dag. Jeg skal ikke gøre så forfærdelig mange kommentarer til de forskellige ordførere. Jeg har dog alli-